

VALTIOVARAINVALIOKUNNAN MIETINTÖ 46/2005 vp

Hallituksen esitys laiksi tuloverolain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 2 päivänä joulukuuta 2005 lähettänyt valtiovarainvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen tuloverolain muuttamisesta (HE 211/2005 vp).

Eduskunta-aloitteet

Valiokunta on käsitellyt esityksen yhteydessä seuraavat aloitteet:

- LA 90/2004 vp — Bjarne Kallis /kd ym.: Laki tuloverolain 95 §:n muuttamisesta (läh. 22.9.2004)
- LA 48/2005 vp — Martti Korhonen /vas ym.: Laki tuloverolain 31 §:n muuttamisesta (läh. 18.5.2005)
- LA 56/2005 vp — Martin Saarikangas /kok ym.: Laki tuloverolain 72 §:n muuttamisesta (läh. 26.5.2005)
- LA 65/2005 vp — Toimi Kankaanniemi /kd ym.: Laki tuloverolain muuttamisesta (läh. 9.6.2005)
- TPA 19/2005 vp — Esa Lahtela /sd ym.: Työstä johtuvien asumiskustannusten verovähennysoikeus (läh. 2.3.2005)

- TPA 48/2005 vp — Reijo Kallio /sd ym.: Matkatyö ja päivärahasäännösten tulkinta (läh. 8.6.2005)

Jaostovalmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

Asiantuntijat

Verojaostossa ovat olleet kuultavina

- kansanedustaja Martin Saarikangas, eduskunta
- ylitarkastaja Panu Pykönen, valtiovarainministeriö
- ylitarkastaja Merja Hartikka-Simula, Verohallitus
- veroasiantuntija Virpi Pasanen, Elinkeinoelämän keskusliitto
- varatoimitusjohtaja Pauli K Mattila, Keskuskauppakamari
- ekonomisti Eugen Koev, Akava ry
- johtaja Timo Sipilä, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- puheenjohtaja Matti Harjuniemi, Rakennusliitto
- ekonomisti Helena Pentti, Suomen Ammatti-
liittojen Keskusjärjestö SAK ry
- neuvottelupäällikkö Juha Niittylä, Tehy
- vanhempi asiantuntija Martti Kätkä, Teollisuuden Voima TVO Oy.

Suomen Yrittäjät ry, Toimihenkilökeskusjärjestö STTK, valtiovarainministeriö ja Veronmaksaja-

jain Keskusliitto ovat toimittaneet kirjalliset lausuntonsa.

Metallityöväen Liitto ry ja Palvelualojen ammattiliitto PAM ry ovat ilmoittaneet, että niillä ei ole huomauttamista asiaan.

HALLITUKSEN ESITYS JA EDUSKUNTA-ALOITTEET

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi tuloverolakia. Tuloverolakiin lisättävässä uudessa 72 a §:ssä säädettäisiin pitkäkestoisesta työskentelystä erityisellä työtekemispaikalla. Lakiin ehdotetaan otettavaksi täsmällinen aikaraja siitä, kuinka pitkän ajan kestäneen työskentelyn voitaisiin katsoa olevan tilapäistä työskentelyä erityisellä työtekemispaikalla, jolloin myös verovapaita matkakustannusten korvauksia voitaisiin muiden edellytysten täytyessä maksaa. Tilapäisenä työskentelynä pidettäisiin pääsääntöisesti enintään kahden vuoden työskentelyä samassa työtekemispaikassa. Tietyin edellytyksin kuitenkin kolmen vuoden työskentelyä samassa työtekemispaikassa pidettäisiin tilapäisenä työskentelynä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa.

Eduskunta-aloitteet

LA 90/2004 vp. Lakialoitteessa ehdotetaan, että verovelvollinen saisi vähentää palkkatulostaan muun kuin kotipaikkakunnalla sijaitsevan asunon asumiskustannukset silloin, kun verovelvolliselle myönnetään työmatkavähennys viikonloppumatkoista. Näitä asumiskustannuksia voidaan kuitenkin vähentää enintään 5 600 euroa ja vain siltä osin kuin ne ylittävät verovuonna 400 euron omavastuuosuuden.

LA 48/2005 vp. Lakialoitteessa ehdotetaan tuloverolain luonnollisiin vähennyksiin lisättäväksi säännöstä, jonka mukaan työntekijän matkakustannukset, jotka syntyvät työntekopaikkakunnan ja asuinpaikkakunnan välisistä matkoista,

olisivat tietyin rajoituksin tulon hankkimisesta johtuvina menoina verovelvollisen luonnollisia vähennyksiä. Vähennykseen oikeuttaisivat kerran viikossa työntekokuukausina tehdyistä matkoista työntekopaikkakunnalta asuinpaikkakunnalle ja takaisin aiheutuneet kustannukset. Vähennykseen oikeuttavien matkojen pituuden tulisi olla yhteen suuntaan vähintään 100 kilometriä. Uusi säännös sallisi vähennykset nykyisestä poiketen myös pitkän matkan pendelöinnistä vieraalle paikkakunnalle aiheutuneista matkakustannuksista, vaikka kyseessä ei olisi tilapäinen komennustyö toisella paikkakunnalla ja vaikka kyseessä ei olisi toimiala, jossa työ on keikkaluonteista.

LA 56/2005 vp. Lakialoitteessa ehdotetaan lain-säädäntöä selkeytettäväksi siten, että siinä olisi määriteltynä tarkasti ajanjakso, jota voitaisiin pitää tilapäisenä työskentelynä samassa työtekemispaikassa ja jolta ajanjaksolta työntekijä voisi saada päivärahan ja ateriakorvauksen verovapaana. Aloitteessa ehdotetaan, että ajanjakso olisi maksimissaan kolme vuotta.

LA 65/2005 vp. Lakialoitteessa ehdotetaan tuloverolakia (1535/1992) muutettavaksi siten, että käyttöön otettaisiin etätyövähennys. Etätyön vuoksi toteutumatta jääneitä työmatkakustannuksia vastaava euromäärä voitaisiin vähentää tietyissä rajoissa etätyövähennyksenä tuloverotuksessa. Lisäksi aloitteessa ehdotetaan työmatkakustannusten vähennyksen ylärajan nostamisesta 4 700 eurosta 5 700 euroon vuodessa kohoneiden polttoaine- ja muiden kustannusten vuoksi omavastuun ollessa 500 euroa.

TPA 19/2005 vp. Toimenpidealoitteessa ehdotetaan, että hallitus ryhtyisi välittömästi valmis-televiin toimiin, että jo vuonna 2006 työn joh-

dosta hankitun asunnon kohtuulliset asumiskulut olisivat verovähennyskelpoisia, silloin kun työpaikan ottaisi vastaan kauempaa kotoa.

TPA 48/2005 vp. Toimenpidealoitteessa ehdotetaan, että valtiovarainministeriö ryhtyisi välittömästi valmistelemaan sellaisia lainsäädännöl-

lisiä muutoksia ja Verohallitus sellaista ohjeistusta, joilla komennusmiesten päivärahäsääntöissä ei olisi tulkinnanvaraa. Matkatöihin lähtevä työntekijä voisi olla päivärahojen ja matkakorvausten verotuskohtelusta yksiselitteisen varma.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Valiokunta puoltaa esityksen hyväksymistä muuttamattomana.

Hallituksen esityksen tarkoituksena on ennen kaikkea selkiinnyttää oikeustilaa sen suhteen, miten pitkään jatkunutta työskentelyä erityisellä työtekemispaikalla voidaan pitää vielä *tilapäisenä työmatkana* ja siten verovapaisiin matkakustannusten korvauksiin oikeuttavana. Esityksessä on päädytty kaavamaiseen kahden vuoden yleiseen aikarajaan ja erityisedellytysten valitessa kolmen vuoden aikarajaan. Määräaikoja sovellettaisiin silloin, kun erityinen työtekemispaiikka on ollut verovelvollisen *pääasiallinen* työskentelypaikka tänä aikana.

Valiokunta pitää esitystä tarpeellisena ja onnistuneena sen kiireisestä valmisteluaikeista huolimatta. Se selkiinnyttää pitkäkestoiseen työskentelyyn perustuvien matkakustannusten korvausten verokohtelua ja lisää siten verotuksen ennakoitavuutta niin työntekijöiden kuin työnantajien näkökulmasta. Myös kaikki valiokunnan kuulemat asiantuntijatahot ovat pitäneet esitystä selvänä parannuksena nykytilaan ja ehdotettuja määräaikoja riittävinä lähes kaikissa tapauksissa. Esitys on siten valiokunnan käsityksen mukaan hyväksyttävissä sellaisenaan, vaikka se ei perustukaan aihealueen laajempaan kokonaisarviointiin, kuten tämänkaltaisten uudistusten yhteydessä olisi suotavaa.

Esitykseen on kohdistettu valiokunnan asiantuntijakuulemisessa myös kritiikkiä. Keskeisin vaatimus on koskenut edellä mainittujen yleisten aikarajojen poistamista rajatun ajan kesvilta projektitöiltä. Huomiota on kiinnitetty lisäksi työskentelyn keskeytymiselle asetettuihin

ehtoihin. Valiokunta katsoo kuitenkin, etteivät nämä vaatimukset anna aiheutta hallituksen esityksen muuttamiseen. Asiaa on perusteltu tarkemmin seuraavassa.

Tilapäisen työskentelyn aikaraja

Vaatimuksia kahden ja kolmen vuoden määräaikojen pidentämisestä tai poistamisesta on perusteltu ennen kaikkea suomalaisen työvoiman saatavuudella ja kilpailukykyyn liittyvillä näkökohdilla. Asiantuntijakuulemisessa on arvioitu, että ehdotettu sääntely voi johtaa komennusmiesten veroetujen menetyksiin eräissä pitkäaikaisissa projektikohteissa.

Valtiovarainministeriö on puolestaan arvioinut, että esitys parantaa jo sinällään suomalaisen työvoiman saatavuutta ja kilpailukykyä, koska se ei kiristäisi nykyisiä matkakustannusten korvausten maksamisedellytyksiä vaan johtaisi lähes aina samaan tai niitä edullisempaan lopputulokseen. Lisäksi täsmälliset säännökset lisääisivät oikeusvarmuutta ja verotuspäätösten ennustettavuutta.

Kaavamaisista säännöksistä ei ole syytä tehdä ministeriön mukaan myöskään liian lieviä, jotta verotulot voidaan turvata. Kaavamaiset säännökset johtavat lisäksi usein verovelvolliselle edulliseen lopputulokseen, jolloin myös korvausten alkuperäinen tarkoitus unohtuu helposti. Ministeriö on todennut nimenomaisesti, ettei korvauksissa ole kysymys verovapaalla palkalla kilpailemisesta, vaan tilapäisestä työmatkasta aiheutuneiden *lisääntyneiden elantokustannusten* korvaamisesta. Tämä näkökulma ilmenee myös korkeimman hallinto-oikeuden tuoreesta päivärahojen verovapautta koskevasta

ratkaisusta KHO:2005:64. Sen mukaan, jos työskentely on *tarkoitettu jatkumaan* samassa paikassa pitkän ajan, olosuhteiden voidaan käytännössä usein katsoa olevan niin vakiintuneet tuon ajan, ettei työskentelystä aiheudu elantokustannusten lisääntymistä, joiden kattamiseksi verovapaat päivärahat on tarkoitettu.

Valiokunta yhtyy valtiovarainministeriön näkemyksiin ja pitää myös kansalaisten yhdenvertaisuuden näkökulmasta perusteltuna sitä, että matkakustannusten korvausten verovapaus liittyy aidosti lisääntyneisiin elantokustannuksiin. Ehdotetut uudet säännökset vaikuttavat tässä katsannossa perustelluilta ja — kuten todettu — useiden asiantuntijoiden käsitysten mukaan riittävältä myös käytäntöä ajatellen.

Määräajan laskennan aloittaminen uudelleen

Kahden tai kolmen vuoden määräajan laskenta voidaan aloittaa esityksen mukaan alusta, jos verovelvollisen työskentely erityisellä työnteke-
mispaikalla on yhtäjaksoisesti keskeytynyt vähintään kuuden kuukauden ajaksi. Keskeytyksen aikana olisi myös työskenneltävä toisessa työnteke-
mispaikassa.

Eräät asiantuntijat ovat pitäneet ehdotettua määräaika liian pitkänä. Lisäksi työskentelyedellytyksen on katsottu syrjivän perhevapaiden vuoksi naisia.

Valtiovarainministeriö on puoltanut riittävän pitkää keskeytystä, jotta päivärahojen maksuoikeutta ei voitaisi kiertää työkomennukseen tehtävillä lyhyillä katkoilla. Tällaisia voisivat olla esimerkiksi erilaisten lomien ja muiden vapaiden yhdistelmät.

Säännöksessä on kysymys käytännössä siitä, kuinka pitkällä katkoilla samassa työnteke-
mispaikassa voidaan tehdä jatkuvasti työtä niin, että työskentelystä voidaan maksaa verovapaita matkakustannusten korvauksia. Katkaisua koskeva määräaika tulee merkitykselliseksi tilanteissa, joissa samalla työnteke-
mispaikalla tehdään siinä määrin vakituisesti työtä, että aikarajat varsinaisen työnteke-
mispaikan syntymiselle täyttyvät.

Lähtökohtana määräaikojen laskennan uudelleen aloittamiselle tulisi ministeriön mukaan

olla se, että olosuhteet ovat sellaiset, ettei kyseistä työnteke-
mispaikkaa selvästikään voida pitää verovelvollisen varsinaisena työpaikkana. Näin on ainakin silloin, kun verovelvollinen on riittävän pitkään työskennellyt toisessa työnteke-
mispaikassa. Lisäksi on pidetty kohtuullisena sitä, että määräaikojen laskenta voidaan aloittaa alusta myös silloin, kun verovelvollinen on esimerkiksi sairastamisen tai lomautuksen vuoksi ollut riittävän pitkään poissa työnteke-
mispaikalta.

Hallituksen esityksen mukaan keskeytys voikin olla aiheutunut mistä syystä tahansa, kunhan sen aikana on edes jossain määrin työskennelty muualla. Vastaavasti pelkästään perhevapaan pitäminen ei osoita sitä, että työnteke-
mispaikka olisi tilapäinen, vaan tällöinkin verovelvollisen on työskenneltävä toisella työnteke-
mispaikalla ennen kuin määräaikojen laskenta voidaan aloittaa alusta.

Valiokunta yhtyy valtiovarainministeriön näkemykseen ja korostaa, että myös tätä kysymystä on syytä tarkastella verovapaussäännösten varsinaisen tarkoituksen valossa. Kuuden kuukauden määräaika ja edellytys työskentelystä muualla tänä aikana ilmentävät työkomennuksen tilapäisyyttä. Valiokunta pitää asetettuja edellytyksiä sen vuoksi perusteltuina.

Ohjaus ja seuranta

Verohallitus aikoo laatia ohjeet uusien lainkohtien soveltamisesta. Valiokunta pitää tätä perusteltuna ja tarpeellisena yhtenäisen käytännön aikaansaamiseksi, eritoten, kun uusia säännöksiä on tarkoitus soveltaa takautuvasti jo vuodelta 2005 toimitettavassa verotuksessa. Lisäksi, vaikka hallituksen esitys on itsessään selkeä ja havainnollinen, uudet säännökset ovat varsin mutkikkaita. Niiden ohjeellinen läpikäynti on sen vuoksi tarpeen verotuksellisen selkeyden luomiseksi ja vastaisten väärinkäsitysten välttämiseksi.

Valiokunta pitää aiheellisenä täsmentää jo tässä yhteydessä sitä, että ehdotettu tuloverolain 72 a §:n 2 momentti koskee yksinomaan kolmen vuoden tilapäistä työskentelyä erityisellä työnteke-
mispaikalla. Siihen sisältyvä 100 kilo-

metrin raja koskee siis vain aikaa kahden ja kolmen vuoden välillä. Kuten pykälän 1 momentista ja esityksen perusteluista ilmenee, kahden vuoden yleiseen aikarajaan ei liity mitään lisäedellytyksiä, kunhan kysymys on ylipäänsä työskentelystä erityisellä työtekemisaikalla.

Samoin ehdotetut kahden ja kolmen vuoden määräajat ovat ehdottomia enimmäisaikoja. Verovapaita kustannusten korvauksia ei siis voida maksaa niitä pitemmiltä ajoilta yhtäjaksoisesti, vaikka esimerkiksi työskentelyajanjakso jatkuisi 72 a §:n 3 momentissa kuvatuin tavoin ennakkoimattomasta syystä yli kahden tai kolmen vuoden. Toisaalta veroetua ei myöskään menetettäisi takautuvasti näissä tilanteissa.

Hallituksen esitys perustuu nopeaan ja jos-sain määrin poikkeukselliseen valmisteluun oikeustilassa havaittujen yksittäisten ongelmien vuoksi. Sen valmistelun yhteydessä ei ole voitu tehdä kokonaisarviota esimerkiksi ehdotuksen vaikutuksista eri sukupuolten asemaan. Jäljelle on saattanut jäädä myös sellaisia matkakustannusten korvauksiin liittyviä käytännön ongelmia, joihin on aihetta palata tuonnempana. Valiokunta pitää näistä syistä tärkeänä, että esityksen vaikutuksia ja verotuskäytännön kehittymistä seurataan huolellisesti. Jos tarvetta ilmenee, lainsäädäntöä on kehitettävä edelleen. Suotavaa olisi, että verovapaisiin kustannustenkorvauksiin liittyvät kysymykset voitaisiin ottaa siinä yhteydessä kokonaisvaltaiseen tarkasteluun.

Komennusmiesten päivärahojen verokohtelu on todettu hallituksen esityksessä ja asian valiokuntakäsittelyssä epäselväksi ja verotukseen liittyvän luottamuksensuojan kannalta monissa tapauksissa ongelmalliseksi. Asiantuntijakuulemisessa kaikki lausunnonantajat ovat pitäneet lain tarkentamista ja uusien aikarajojen määrittämistä tarpeellisenä ja hyvänä toimenpiteenä. Tämän perusteella valiokunta korostaa jo maksuunpantujen verojen osalta mahdollisuutta veronhuojennuksen myöntämiseen niissä eri-

tyistapauksissa, joissa veron perimistä voidaan pitää ilmeisen kohtuuttomana verotusmenettelylain 88 §:ssä tarkoitettua erityisestä syystä. Valiokunta esittää asiaa koskevaa lausumaa.

Eduskunta-aloitteet

Valiokunta on päätenyt kielteiselle kannalle käsittelemiensä eduskunta-aloitteiden johdosta.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella valtiovarainvaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksytään muutamattomana,

että lakialoitteet LA 90/2004 vp, LA 48/2005 vp, LA 56/2005 vp ja LA 65/2005 vp sekä toimenpideoitteen TPA 19/2005 vp ja TPA 48/2005 vp hylätään ja

että hyväksytään yksi lausuma (Valiokunnan lausumaehdotus).

Valiokunnan lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että jo maksuunpantujen verojen osalta selvitetään mahdollisuudet myöntää verotusmenettelylain 88 §:n tarkoittamalla tavalla huojennus niissä tapauksissa, joissa veron perimistä olisi pidettävä ilmeisen kohtuuttomana.

VaVM 46/2005 vp — HE 211/2005 vp

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2005

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Olavi Ala-Nissilä /kesk	Matti Saarinen /sd (osittain)
vpj.	Matti Ahde /sd	Anni Sinnemäki /vihr
jäs.	Jyri Häkämies /kok	Irja Tulonen /kok
	Jari Koskinen /kok	Jukka Vihriälä /kesk
	Pekka Kuosmanen /kok	vjäs. Eva Biaudet /r
	Maija-Liisa Lindqvist /kesk	Arto Bryggare /sd
	Pekka Nousiainen /kesk	Mikko Immonen /vas
	Pirkko Peltomo /sd	Bjarne Kallis /kd
	Iivo Polvi /vas	Esko Kiviranta /kesk
	Virpa Puisto /sd (osittain)	Eero Lämsä /kesk
	Markku Rossi /kesk	Sinikka Mönkäre /sd.

Valiokunnan sihteerinä jaostokäsittelyssä on toiminut

valiokuntaneuvos Maarit Pekkanen.

VASTALAUSE 1

Perustelut

Hallituksen esitys tuloveronlain muuttamiseksi selkiinntää oikeuskäytäntöä niin sanottujen komennusmiesten verovapaiden matka- ja päivärahojen verottamisessa. Muutosesitys ei valitettavasti korjaa kaikkia niitä epäkohtia, jotka ovat syntyneet, kun työntekijät hakeutuvat työhön toiselle paikkakunnalle.

Työmarkkinoiden muuttuessa on tullut yhä yleisemmäksi hakeutua työhön kauas varsinaisesta kodista. Moni työntekijä valitsee työttömänä olemisen sijasta työpaikan kotipaikkakunnan ulkopuolelta, jolloin hänelle syntyy huomattavan paljon työnhankkimiskuluja. Verotuksellisesti tätä työvoiman liikkuvuutta on edistetty myöntämällä kodin ja työpaikan välisistä viikonlopun matkoista verovähennys.

Kahden asunnon asumiskustannuksista on myönnetty vähennys vain silloin, kun verovelvollinen on samalle työnantajalle suorittanut työtehtäviä molemmilla paikkakunnilla. Tämän periaatteen soveltaminen on verokäytännössä tuottanut ongelmia.

Asumiskustannusten vähennyskelvottomuus tuntuu verovelvollisen kannalta kohtuuttomalta, koska ylimääräiset asumiskustannukset eivät voi olla muita kuin työtulon hankkimiskustannuksia. Niiden vähennyskelpoisuus edistäisi lisäksi tärkeänä pidettävää työvoiman liikkuvuutta.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hyväksytään yksi lausuma (Vastalauseen lausumaehdotus).

Vastalauseen lausumaehdotus

Eduskunta edellyttää, että hallitus valmistelee lakiesityksen tuloverolain muuttamiseksi niin, että tulonhankkimisvähennykseksi hyväksyttäisiin muun kuin kotipaikkakunnalla sijaitsevan asunnon kohtuulliset asumiskustannukset silloin, kun verovelvolliselle myönnetään työmatkavähennys viikonloppumatkoista.

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2005

Bjarne Kallis /kd

VASTALAUSE 2

Perustelut

Hallituksen esityksessä HE 211/2005 vp ehdotetaan tuloverolakia muutettavaksi niin, että lakiin otettaisiin täsmällinen aikaraja siitä, kuinka pitkän ajan kestäneen työskentelyn voidaan katsoa olevan tilapäistä työskentelyä erityisellä työntekemispaikalla. Hallitus esittää, että tilapäisenä työskentelynä pidettäisiin pääsääntöisesti enintään kahden vuoden työskentelyä samassa työntekemispaikassa. Kolmen vuoden työskentelyä voitaisiin kuitenkin tietyin edellytyksin pitää tilapäisenä työskentelynä. Lain muuttaminen on selkeästi tarpeen nykysäädösten tulkinnassa ilmenneiden eroavaisuuksien vuoksi. Asian tarkemmalla sääntelyllä pyritään lisäämään oikeusvarmuutta ja verotuspäätösten ennustettavuutta. Ehdotus tarvittavasta lakimuutoksesta tuli alun perin eduskunnan käsittelyyn kansanedustaja Martin Saarikankaan lakialoitteella LA 56/2005 vp.

Hallituksen esityksessä on kuitenkin selkeitä ongelmakohtia, jotka johtuvat poikkeamisesta alkuperäisen lakialoitteen mukaisesta linjasta. Ensinnäkin työskentelyä ei tulisi pitää tilapäisenä siltä osin, kun työskentely on yhtäjaksoisesti jatkunut samassa työkohteessa yli kolme vuotta. Hallituksen esityksen mukainen kahden vuoden aikaraja olisi useiden pidempikestoisten urakoiden näkökulmasta liian lyhyt. Esimerkiksi telakateollisuudessa sarjalaivojen komennustyöt

toistuvat paljolti jokaisessa sarjan laivassa, jolloin kolmeakin vuotta voidaan pitää suhteellisen lyhyenä ajanjaksona. Teollisuuden näkökulmasta on myös tärkeää, että tällaisissa tilanteissa sarjalaivojen tilausketjua pystytään jatkamaan samoilla kustannuksilla läpi sarjan.

Kolmen vuoden aikarajan tarve tunnustetaan myös hallituksen esityksessä, joskin kahden vuoden aikarajan pidentäminen kolmeen vuoteen sidotaan hyvin rajoittaviin ehtoihin. Ehtona olisi hallituksen esityksen mukaan mm. se, että työskentely suoritettaisiin työntekemispaikalla, joka sijaitsee yli 100 kilometrin etäisyydellä verovelvollisen asunnosta ja varsinaisesta työpäikasta. Jo pelkästään tämä ehto pudottaisi tilapäisen työskentelyn ulkopuolelle suurimman osan nykyisen lain tarkoittamista komennusmiehistä.

Ehdotammekin ko. säännösten selkeyden ja läpinäkyvyyden vuoksi yhtenäistä 3 vuoden aikarajaa alkuperäisen lakialoitteen mallin mukaisesti. Muutos voitaisiin hoitaa lisäämällä 72 §:ään uusi 2 momentti. Tällöin hallituksen esityksen mukaisia uusia 31 §:n 7 momenttia ja 72 a §:ää ei tarvittaisi.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotus hyväksytään muutettuna seuraavasti:

Vastalauseen muutosehdotus**Laki****tuloverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 30 päivänä joulukuuta 1992 annettuun tuloverolain (1535/1992) (poist.) 72 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyiset 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, seuraavasti:

— — — — — 31 § — — — — —
(Poist.) *telynä siltä osin kuin työskentely on yhtäjaksoisesti jatkunut samassa työkohteessa yli 3 vuotta. (Uusi 2 mom.)*

72 § <i>Työmatka</i>	72 a § (Poist.)
<i>Työskentelyä ei kuitenkaan pidetä edellä I momentissa tarkoitettuna tilapäisenä työskentelynä siltä osin kuin työskentely on yhtäjaksoisesti jatkunut samassa työkohteessa yli 3 vuotta. (Uusi 2 mom.)</i>	<i>Voimaantulosäännös (Kuten VaVM)</i>

Helsingissä 14 päivänä joulukuuta 2005

Jyri Häkämies /kok
Jari Koskinen /kok
Pekka Kuosmanen /kok
Iivo Polvi /vas

Irja Tulonen /kok
Mikko Immonen /vas
Bjarne Kallis /kd